

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ ДЛЯ ДИСЦИПЛІНИ АРХІТЕКТУРНЕ ПРОЕКТУВАННЯ

Трансформація архітектурної освіти в умовах глобальних змін є часткою від загальних тенденцій посилення ролі інформаційних технологій в освітньому процесі. В сучасних епідеміологічних умовах цей процес трансформації потребував швидких та ефективних рішень. Більше не можна було апелювати до традиційних методик. Хоча в архітектурній освіті, де значна частка компетенції майбутнього кваліфікованого спеціаліста пов'язані з творчим процесом, комунікацією, командною роботою, надбанням майстерності від наставника, дуже важко було уявити цей процес дистанційно. Яким чином слід забезпечити досягнення результатів навчання в цих умовах – таке питання постало перед багатьма керівниками та викладачами. Як ми бачимо, за останній рік погляди до традиційних підходів викладання змінилися. Їх потрібно було дуже швидко адаптувати до умов дистанційного навчання, «перезавантажити» не тільки в технологічному аспекті але і в світоглядах багатьох викладачів. За цей короткий період ці зміни стали прикладом, як в жорстких умовах та термінах можливо швидко запустити еволюційні процеси та зміни. Звичайно, зараз важко спрогнозувати якість цих змін, проте на прикладі власного досвіду сформульовано такі важливі думки. Для студента-архітектора першого року навчання дистанційне навчання унеможливає глибоке «занурення» у специфіку професії. Зокрема викладання практичних дисциплін таких як архітектурне проектування, рисунок, живопис, архітектурна композиція, архітектурна графіка та нарисна геометрія, які є базою та фундаментом для подальшого професійного зростання, пов'язані в першу чергу з надбанням майстерності від викладача до учня, навчання у групі та порівняння один з одним, здоровою конкуренцією, стають не доступними навіть при використанні будь-яких програм відеозв'язку. Саме на першому році навчання студенти напрацьовують власний графічний стиль, вміння передавати уявні образні рішення на папір, а вже потім реалізовувати їх за допомогою програмного забезпечення. Тут інформаційні технології стають на другий план та є другорядним інструментарієм. Також важливим аспектом у навчанні першокурсників є груповий підхід та постійна комунікація учнів між собою. Тут вони мають змогу навчатися не тільки у викладача, але і один у одного. Звичайно при епідеміологічних умовах, це стало неможливо, і саме це буде найбільшою вадю та наслідком у подальшому формуванні професійних компетенцій. Чи можливо навчатися та на самоті – можливо,

чи є з чим порівнювати – ні. Таким чином, професійне зростання стає як мінімум повільнішим.

Проте слід зазначити, що при дистанційному навчанні студенти набувають і нових компетенцій пов'язаних з використанням інформаційних технологій. До них можна віднести вміння самоорганізовуватись. Дистанційна форма зручна тим, що студент може залучатися до навчального процесу у будь-який час і в будь-якому місці. З одного боку, це дуже зручно, з іншого - вимагає розвитку навичок самоорганізації та формує культуру тайм-менеджменту. Також розвиваються навички мобільного реагування в індивідуальній роботі з викладачем[1]. Дистанційна робота студентів оцінюється так само, як і аудиторна. Проте для викладача це стає додатковим індивідуальним навантаженням та збільшує години практичних занять в двічі.

Стосовно студентів другого курсу навчання, слід зазначити, що адаптація до дистанційного навчання пройшла більш успішно. Звичайно для майбутніх архітекторів, робота з сучасними мультимедійними засобами є справою звичною і вже під час навчальної практики студенти починають активно використовувати професійні архітектурні програми такі як Revit, ARCHICAD, AutoCAD тощо. Тому вже на дисциплінах з Архітектурного проектування студенти мають змогу демонструвати свої проекти при групових та індивідуальних консультаціях на різноманітних інформаційних платформах.

Основною платформами що використовуються в університеті є Microsoft Teams. Основні її переваги в тому що у разі використання корпоративної ліцензії, всі користувачі мають зрозумілі логіни, мають певний статус, вони обов'язково присутні у системі та їх легко знайти за будь яких обставин. Формуючи команди та класи, тільки ті учасники які додані до них, мають змогу користуватися всіма необхідними матеріалами та бути активними учасниками взаємодії з викладачем та іншими студентами, таким чином залишатися в певній групі та бути її частиною. Також там реалізовано зручний інструментарій щодо структурування робочого матеріалу. Також слід відмітити зручність платформи Moodle яка дозволяє створювати якісні структуровані дистанційні курси з багатьох дисциплін. Основною її перевагою є можливість не тільки структурувати навчальний матеріал, але і користуватися прозорою системою оцінювання студентських робіт. Налаштування журналу є зручним інструментом.

Іншими, допоміжними системами для успішної реалізації навчального процесу стали Skype, Zoom, Google Meet, Google Classroom та інші різноманітні месенджери. Всі вони теж забезпечують доставку всім студентам основного обсягу навчального матеріалу, дають можливість спілкуватися й одержувати постійний зворотний зв'язок, проте заплутаність у ідентифікації учасників роблять використання цих програм менш зручним та системним [2]. Тому, за будь яких умов, використання певної платформи має бути не індивідуальним рішенням окремих

викладачів, а рекомендацією навчального закладу та бути націленим на досягнення найбільш ефективної роботи в цілому.

Список інформаційних джерел:

1. Дистанційне навчання соціологів: нові реалії - нові компетенції. - Режим доступу: <http://www.dut.edu.ua/ua/news-1-595-8118-distancyne-navchannya-sociologiv-novi-realii---novi-kompetencii>

2. Дистанційне навчання – погляд викладачів та студентів. - Режим доступу: http://irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/akm_2012_2_38.pdf

Шевченко Л. С., канд. арх., доц.

*Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЦИФРОВІ ЗАСОБИ В СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРНІЙ ОСВІТІ

Даній темі та її змісту у контексті застосування сучасних інновацій приділяється значна увага багатьма ученими різних галузей (у першу чергу – педагогічних, психологічних, технічних, архітектурних спеціальностей) та спеціалізованими державними установами. Особливо актуальними стали цифрові засоби при запровадженні дистанційної освіти. Головний законодавчий документ освітян – Закон України про вищу освіту [1]. Відповідно до нього державна політика у сфері вищої освіти ґрунтується в тому числі і на принципі «державної підтримки освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності університетів» ([1], стаття 3, п. 7). Основними завданнями вищих навчальних закладів є провадження на високому рівні освітньої діяльності, забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та *інноваційної діяльності*, збереження та примноження наукових цінностей і досягнень суспільства ([1], стаття 26, пп. 1, 5, 7).

Нові передові технології є дієвими в удосконаленні освітнього процесу. Європейський досвід запровадження дистанційної освіти представлений такими країнами, як Велика Британія, Іспанія, Німеччина та низці вишів Північної Америки, Африки та країн Азії. Для забезпечення запитів у кваліфікованих трудових ресурсах, а також для освіти дорослих, котрим не підходить традиційна (очна) система освіти, у низці закордонних країн існують радіо- та телеуніверситети. Такі університети діють в Канаді (Телеуніверситет Квебеку) та Китаю (Національна мережа радіо- та телевізійних університетів, CRTVU). Основними навчально-методичними засобами в цих вишах є друковані матеріали курсів, радіо- і телевізійні передачі. Як свідчать ці матеріали, у вищих навчальних закладах європейських країн (у тому числі й нашої) активно використовуються як друковані навчальні видання, так і традиційні носії